

FESTIVALSKA

NOVINE

55. PULA FESTIVAL IGRANOG FILMA
19. - 26. 7. 2008.
FILM POD KOŽOM

BROJ 6
ČETVRTAK, 24. SRPNJA 2008.

**NOĆNE PRIČE TOMISLAVA RADIĆA
ZAPAMTITE VUKOVAR FADILA HADŽIĆA
IGOR GALO O PULI, FILMU I NAGRADI**

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Producentica
Tanja Miličić

Tajnica uprave
Sanela Omanović

Voditelj popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barać,
Zvonimir Rumboldt, Marko Rojnić

Produkcija zabavnog programa
Ela Poljarević

Odnosi s gostima
Suzana Požgaj

Voditeljica financija
Tamara Brščić

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina
Boško Picula

Redakcija:
Dubravka Lampalov, Ana Miljanić, Nicole Vojak,
Ivica Gunjača

Službeni fotografi Festivala
Hassan Abdelghani, Slaven Radolović, Dejan Štifanić,
Igor Levak

Grafička urednica
Irena Musi

Pomoćnica grafičke urednice
Ivana Antić

Prijelom
Dora Badruina

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Gabrijel Erman, Tomislav Erman

Voditelj marketinga
Duško Šimičić

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditelj Press centra
Ivica Gunjača

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama
dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjina 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

**Multimedijalni festivalski program
Filmska ulica i program Ukratko na Portarati**

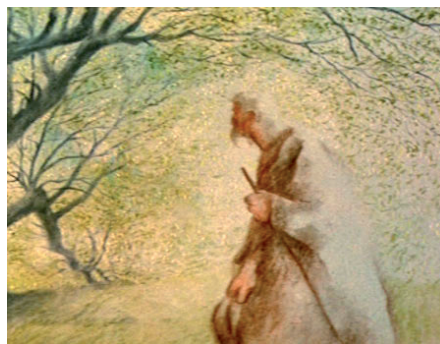

**Filmovi,
reportaže,
promocije...**

**U četvrtak na Portarati
filmovi Frédérica Backa**

**OSKAROVAC
KOD ZLATNIH VRATA**

U sklopu programa Ukratko na Portarati u četvrtak s početkom u 21.30 sati prikazuju se filmovi kanadskog redatelja Frédérica Backa. Ugledni kanadski autor animiranih filmova rođen u Njemačkoj u svojoj je karijeri osvojio niz prestižnih međunarodnih priznanja. Među njima se izdvajaju dva osvojena Oscara od ukupno četiri nominacije, i to za filmove Crac! i Čovjek koji je sadio stabla. Na Portarati će biti prikazan njegov cjelokupni opus, a program je realiziran u suradnji s Tabor Film Festivalom na kojem je ove godine prikazana retrospektiva kanadskog animatora.

Gledatelji će vidjeti sljedeće filmove:
Čovjek koji je sadio stabla (1987.), 30 min
Sve ništa (1980.), 11 min
Crac! (1981.), 15 min
Iluzija (1975.), 12 min
Moćna rijeka (1993.), 24 min

Od ove godine Festival igranog filma u Puli ima još jedan novi popratni program. Filmska ulica koja se proteže od Istarskog narodnog kazališta do Arene projekt je kojim se, prema riječima, producentice Festivala Tanje Miličić nastoji ostvariti poseban festivalski ugođaj prožimanjem gradskih prostora i festivalskih zbivanja. U izlozima kafića, restorana, trgovina, papirnica, banaka i drugih objekata uzduž Filmske ulice Festival se predstavlja građanima Pule i gostima Festivala prigodnim izložbenim materijalom.

Dio je ovog projekta i program Ukratko na Portarati u sklopu kojeg se nedaleko od Zlatnih vrata svakodnevno na velikom led ekranu postavljenom na najfrekventnijem mjestu u Puli prikazuju filmovi. Program traje do subote 26. srpnja, a uključuje kratkometražne igrane i animirane filmove, dokumentarce i eksperimentalne filmove. Na Portarati se prikazuju i reportaže o Festivalu realizirane u vlastitoj produkciji, kao i promotivni materijali.

**Građani Pule koji svakodnevno prolaze
Filmskom ulicom o njoj kažu:**

Aničić Kristina (30)

Sviđa mi se Filmska ulica. Što se Portarate tiče, baš je dobro da su organizirane projek-

cije filmova. To je još jedan način da se ljudi okupljaju i druže, što kod nas nije često. A još ako to znači i sudjelovati u kulturi onda je to savršena kombinacija.

Ana Percan (18)

Filmska ulica se proteže od Kazališta sve do Arene. Odlična su prikazivanja na Portarati i baš se veselim što je grad ovim potezom malo živnuo. Atmosfera je izvrsna, pozitivna i stalno se širi. Ugodno je gledati ljude kako se druže i kako ih povezuje zajednička ljubav prema filmu. Ideja je super, pogotovo što sad ima više ljudi na cestama nego je inače običaj.

Šandor Slacki (26)

Saznao sam puno o Filmskoj ulici ovih dana, i drago mi je da bar jednom nisam zadnji koji je to saznao. Filmska ulica je izvrsna jer se proteže baš središtem grada gdje su sva zbivanja. Baš dobro smišljeno kako povezati centar grada s centrom zbivanja filmskog festivala, Arenom.

Razgovor s najmlađom glumicom na Festivalu Katarinom Ljeljak iz filma *Iza stakla*

U filmu *Iza stakla* redatelja Zrinka Ogreste nastupaju mnoga poznata i cijenjena imena hrvatskog glumišta, ali i jedna osmogodišnja debitantica koja bi se jednoga dana lako mogla pridružiti svojim odraslim kolegicama i kolegama u filmu. To je učenica drugog razreda osnovne škole Katarina Ljeljak iz Zagreba koja u filmu tumači djevojčicu Idu, kći bračnog para u izvedbama Jadranke Đokić i Leona Lučeva koji prolazi najtežu krizu u svojim odnosima utječući na na taj način i na svoje dijete. Razigrana Katarina sjajno je odglumila zabrinutu Idu najavljujući da joj ovo nije ni prvi, a ni zadnji put da glumi.

Kako si dobila ulogu u filmu?

Išla sam na dramsku skupinu. Svaki put kada završavamo godinu napravimo jednu predstavu i to snimimo. Te je godine isto bila jedna predstava i moji prijatelji, koji su također glumili sa mnom u toj predstavi, zaboravili su tekst. Onda sam ja morala sto puta ponavljati zadnju rečenicu da zadržim vrijeme dok se oni ne sjete. Kada je Zrinko to pogledao, nazvao me i tako sam dobila ulogu.

Jesi li bila uzbuđena dok si snimala?

Jako. Bilo mi je dobro, ali me i uhvatila trema prije

snimanja. Kada smo počeli sa snimanjem i kad je sve to postalo normalno onda mi je trema nestala.

Što ti je bilo najbolje, a što najteže tijekom snimanja? Kako si se slagala s ostalim glumcima?

Nema nekog posebnog dijela koji bih izdvojila, ali sam se bavljala sa strikom Leonom. On je super! Najteže mi je bilo snimati u autu po vrućini. Imali smo cijelu scenu u autu, a taj je dan bilo jako, jako vruće, a nekako nam nije išlo, pa smo to morali ponavljati. Imala sam puno prijatelja i voljela bih opet surađivati s njima.

Imaš osam godina. Čime bi se htjela baviti ubuduće u slobodno vrijeme?

Bavila bih se glumom i dalje, i glumila bih i mami, jer to stalno radim, pa to nikada ne bih htjela prestati. Šteta što me još nisu angažirali za neki novi film. Jako volim glumiti. Sigurna sam da će to biti uskoro. Voljela bih i plesati u filmu gdje se pleše. Jer osim glumiti jako volim i plesati. Dva hrvatska animirana filma nagrađena u Zagrebu i Annecyju u – Puli.

razgovarala Nicole Vojak

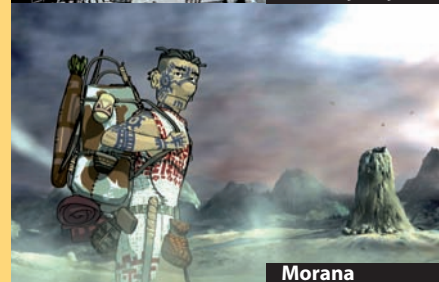
Najbolje od Dana hrvatskog filma: *Morana* i *Ona koja mjeri*

U sklopu posebnog festivalskog programa Najbolje od Dana hrvatskog filma posjetitelji Kina Valli u četvrtak s početkom u 20.00 sati moći će pogledati dva višestruko nagrađena animirana filma iz ovogodišnje produkcije. To su *Morana* redatelja Simona Bogojevića Naratha i *Ona koja mjeri* u režiji Veljka Popovića. *Morana* je na Danima osvojila nagradu Oktavijan Hrvatskog društva filmskih kritičara za najbolji animirani film, a Veljko Popović nagradu Ocjenjivačkog suda za najboljeg debitanta. Usto, njihova je zajednička produkcijska kuća Kenges osvojila nagradu za najboljeg producenta. Oba su filma zavrjedila nagrade i na Međunarodnom festivalu animiranog filma u Annecyju, *Morana* posebnu nagradu, a *Ona koja mjeri* nagradu međunarodne kritike FIPRESCI. Napokon, Popovićev je film dobio i posebno priznanje na ovogodišnjem zagrebačkom Animafestu.

Film *Morana* govori o naslovnoj božici koja je u staroslavenskoj mitologiji božica zla, smrti, tame, podzemlja, personifikacija zime. Korijen riječi mora označaje noćnu moru, nevolju, zatiranje... Kroz dvije paralelne priče udaljene stoljećima metafora Morane određuje sudbine dvojice muškaraca... *Ona koja mjeri* pak propituje: Jesmo li uistinu slobodni? Ili smo robovi potrošačke kulture i ograničenja društva u kojem smo rođeni? Postoji li ipak šansa za bijeg? Simon Bogojević Narath docent je na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu i autor niza kratkih animiranih i eksperimentalnih filmova (*Hand Of The Master*, *Bardo Thodol*, *Plasticat*, *Levijatan*, *Morana*) koji su redovito osvojili prestižne domaće i međunarodne nagrade. Veljko Popović radi kao asistent na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu.

Ona koja mjeri

Morana

PETI FILM U NACIONALNOM PROGRAMU 55. FESTIVALA IGRANOG FILMA U PULI: TRI PRIČE O NESPAVANJU

Drama u režiji Tomislava Radića o tri isprepletene životne priče čiji se protagonisti u Hrvatskoj i Španjolskoj suočavaju sa samoćom i razočaranjima...

Sadržaj: Prva priča. Mlada žena (Ecija Ojdanić) cijelu noć ne uspijeva sklopiti oka zbog djetetova plača i neprestanih svekrvinih prigovora o uzrocima problema u njezinome braku... Druga priča. Hrvatsko-španjolski supružnici (Rosana Pastor i Dario Marković) prolaze kroz najtežu bračnu krizu dosad, svjesni da ih ni ljubav više ne može držati zajedno... Treća priča. Postarija žena (Žuža Egrenyi) budno iščekuje dolazak gošće iz Španjolske koja u gradu upoznaje mladoga taksista...

TOMISLAV ŽIRO RADIĆ: U METODI NALIK DOKUMENTARNOJ - DOGRADITI VLASTITU PRIČU

Neki elementi redateljskoga postupka povezuju film Tri priče o nespavanju s filmom Što je Iva snimila... Riječ je o tomu da ne postavljate likove nego situacije iz kojih proizlaze likovi. Mislite li da su ova dva filma organski povezana i kako?

Najavivši trilogiju Pukotine, htio sam upravo kazati ovo što ste me pitali. Želim snimiti nekoliko filmova, a ovaj je drugi po redu, u kojima se metodom koja vuče na dokumentarni pristup pokušava napraviti slika iz života. Kao kad nađete neku fotografiju s početka stoljeća, pa je netko tamo skinuo klobuk, a drugi ne, pa onda mislimo – što se ovome dogodilo tren prije i tako morate sami dograđivati o čemu je riječ. Nije važno da razumijemo svaku riječ, ali je važno da nakon svake četvrte riječi gledatelj zaključuje: Ha, onda ona to razgovara sa svojim pokojnim mužem! Aha, a ona je njemu zamjerala ovo ili ono! Tako da mislim da je primjećivanje o organskoj povezanosti vrlo točno.

Kakav je bio vaš dramaturški koncept s obzirom da tri priče, u kojima su poneki likovi glavni dok su u ostalim pričama sporedni, s početka nisu sadržajno povezane?

Tri priče izgledaju kao tri slučajnosti, da bi se na kraju te tri slučajnosti raspale kroz jednu. I, ispadne da i nije sve baš tako slučajno. Znaite, Hrvatska je mala zemlja i ako putujete vlakom od Zagreba do Splita, već u Karlovcu od suputnika doznate da imate zajedničke poznanike, tamo negdje kod Knina ustanovljavate da ste u rodu, a u Splitu odete zajedno na kavu, jer ste se prijateljlili. Tako počne slučajno, a završi s prijateljstvom.

Je li takav originalni koncept filma i specifično određivanje likova zahtijevao drugačiji rad s glumcima?

Ne znam. Malo sam u životu bio asistent, tako da ne znam kako drugi rade s glumcima.

Ovo kako ja radim, to mi je prirodno, ne znam drukčije. To je moj način.

Koliko ste radili s glumcima da bi se naši afirmirani glumci, potom Dario Marković koji nije glumački profesionalac i španjolske glumice stilski ujednačile i ostvarile veliku bliskost i uvjerljivost?

Itoneznamtočno odgovoriti. Pretpostavljam da je to na neki posredni način moje djelo – družeći se s tim ljudima, upute sam doveo na jednu platformu na kojoj smo se svi dobro razumjeli.

Sve se tri priče odvijaju u malom, zatvorenom prostoru stanova. Taj skučeni prostor čini se, pokazuje omeđenost likova i njihovih mogućnosti djelovanja.

Ima jedan francuski roman ili putopis koji se zove Put po mojoj sobi. Kada imate osamdeset godina, koliko ima gospođa Egrenyi u filmu, taj stan je dio vas, neki su predmeti dio tog čovjeka. I zato je to je strašno kada gledate na televiziji kako hodaju ljudi, sada već po cijelome svijetu, ljudi s vrećicama u rukama. To su prognanici. U tim vrećicama nose upravo tih nekoliko predmeta koje su jedva uspjeli spasiti. Predmeta, dijelova svojega identiteta. Naši stanovi su naša zrcala. Jako sam se trudio da ta tri stana u kojima se zbivaju priče budu

zrcala tih ljudi. U stanu Ecije Ojdanić, majke s djetetom, na zid je prislonjena velika fotografija nje dok je još bila manekenka. To nije u prvom planu, ali to je dio njezinog prošlog života, jedna velika fotografija koju ne možete, naravno, baciti, ali ni izložiti. Ali nekako, viri negdje iza ugla i iritira njezinu svekrvu.

razgovarala Dubravka Lampalov

ECIJA OJDANIĆ I MARINKO PRGA: SAMOPOUZDANI, POSVEĆENI GLUMI

Glumci određuju likove iz situacija koje nisu verbalne, barem na početku. Jeli to teže nego kad se iz uobičajene fabule stvara dijalog koji određuje ulogu?

ECIJA: Ono što mi je bilo fascinirano, to je da smo se Žiro i ja pripremali dvije godine za ovaj film kroz samo nekoliko razgovora. Sreli smo se pet ili šest puta, razgovarali o životu, umjetnosti, filmu, kazalištu. Napravila sam tek nekoliko pisanih improvizacija, o nekim scenama nakon što sam dobila sinopsis. Kada je stiglo vrijeme za snimanje, uhvatila me užasna panika da ništa nismo napravili, ali onda sam shvatila da me kroz te razgovore o životu, majčinstvu, filmu, Žiro ustvari pripremio na tako lijep način, da kad je krenulo snimanje, osjećala sam se sigurnom i bilo mi je sve jasno. Vrlo, vrlo specifično.

PRGA: Sa mnom je bilo drukčije: samo smo se sreli, porazgovarali, nismo radili nikakve pripreme. U svakom slučaju, lakše je igrati ulogu s minimumom teksta u dobrom filmu nego puno dijaloga u lošem scenariju. Radićev scenarij je odličan, odmah mi se svidio, inteligentan je. Odmah mi se svidio i taj dijaloški dio koji je napisao, s tim da smo na setu, kao na svakom pametnom scenariju,

mogli promijeniti i prilagoditi momentu, ako predviđeno nije odgovaralo.

ECIJA: Sa Žirom se radi pametno, smireno, bez panike, skoncentrirano, što je ustvari luksuz na snimanju filmova - gdje je vrijeme novac. Osjećali smo mir, tihu posvećenost poslu, i to je ulijevalo samopouzdanje.

PRGA: Ali, i mala filmska ekipa, snimanje na samo dvije lokacije - i to je utjecalo da onda nema one užurbanosti i nervoze koja vlada kada su velike produkcije.

Svi likovi stavljeni su u tešku situaciju i ne mogu komunicirati, naći razumijevanje kod partnera. Agresivnost je kod svakoga lika drukčija. Kako ste to pojedinačno gradili i kako branite agresivnost svog lika? Što mislite, karakterizira li takvo što međuljudske partnerske odnose danas, više nego prije?

ECIJA: Ne bih generalizirala, ali sigurno je da društvo ide ka otuđenju, odnosi su takvi da je sve teže komunicirati. Taj moj lik doveden je u situaciju da apsolutno ne može spavati cijelu noć i da ustvari postaje životinja: mislim da je to ustvari na biološkom nivou. A kad je to sve začinjeno s činjenicom da ona sluti kako

je muž vara – mislim da je ona ustvari čak i mirna koliko bi...

PRGA: Ma znaš što? Pa ti imaš sedmicu na lotu da postaneš luda i agresivna: muž te vara, svekrva te, da prosiš, u mozak, dijete plače cijelu noć. A agresivnost mog lika nije eksplicitna u filmu, ona se ogleda u potrebi da se obranim. Ustvari je minorna. A kad bih krenuo po tome kopati, zašto je komunikacija mog lika sa ženom tako tanka, tog u filmu nema, pa možemo samo pretpostavljati.

Kakva je bila komunikacija i suradnja s dvije španjolske glumice?

PRGA: Moram priznati, sjajna. Spomenuti ću samo jednu situaciju. U sceni kada je trebam ostaviti nakon što joj je stanodavka umrla, radili smo tridesetak takeova. Trebala je svaki put iznova plakati, na isti način. Svaki put to je odradila izuzetno, s tolikim uvjerenjem, da moram reći kako pored tako sjajne partnerice ništa i ne glumiš – samo je pratiš. Rekao sam, kada bih ja to trebao obaviti, možda bih uspio ako bi me netko prije toga prebio.

razgovarala Dubravka Lampalov

Konferenciju za novinare ekipe filma Tri priče o nespavanju pratio Ivica Gunjača

Nakon nespavanja - roštiljanje

Peta ekipa koja se predstavila novinarima na ovogodišnjem Festivalu je ekipa filma Tri priče o nespavanju. Nazočnima u srijedu u Circolu obratili su se redatelj i scenarist Tomislav Radić, glumci Ecija Ojdanić, Rosana Pastor, Žuža Egenyi, Maria Almudever i Marinko Prga te direktor fotografije Vedran Šamanović. Od brojnih međunarodnih suradnji na ovogodišnjoj Puli ovaj film se ističe po suradnji sa španjolskim glumicama. Radić je to objasnio time što je u scenariju imao tri priče o različitim ljudima, a jedna od njih je o supružnicima koji se ne razumiju. Da bi to pojačao bila mu je potrebna jezična barijera. Pri izboru zemlje opcije su bile različite. Na kraju je izabrana Španjolska, jer je redatelj u Valenciji sreo prijatelja i filmskog kritičara Darija Markovića koji je tamo oženjen i živi, što je filmu dalo rješenje zemlje partnera i

dvije glumice, ali i Markovića kao glumca.

Španjolsku glumicu Rosanu Pastor na suradnju je s Radićem potaknula ne samo središnja ideja nego i svojevrsna sloboda u scenariju jer su priču dobrim dijelom razvijali razgovorom na licu mjesta. S partnerom Markovićem je suradnja bila lagana zbog velikog međusobnog povjerenja. Druga Španjolka u filmu Maria Almudever je bila iznenađena brzinom dogovaranja snimanja, ali i njegovom temeljitošću, i brojem repeticija, i brojem alternativnih scena. I Marinko Prga je istaknuo puno ponavljanja i zamjenskih scena koje su pozitivno utjecale na rad, ali i to da nije

imao problema s golotinjom jer «lakše gol u dobrom scenariju, nego odjeven u lošem!». Glumicu Žužu Egenyi nadahnula je razlika između kazališne i filmske glume s obzirom na način prijenosa emocija i misli, dok je Ecija Ojdanić istaknula prizore s malim Blažom koji većinu filma plače, a na snimanju je to radio kad god je trebalo! Redatelj je pohvalio i rad snimatelja Vedrana Šamanovića, i to u kontekstu glume: jer glumcima nikad nije pristupao kao objektima ispred kamere, nego kao središtu priče. Na kraju, redatelj je istaknuo da želi snimiti još nekoliko filmova među kojima i sličnu, karakterno složenu priču, ali znato ležerniju. Recimo na roštiljanju.

Šesti dan Nacionalnog natjecateljskog programa

Zapamtite Vukovar Fadila Hadžića

Obrana Vukovara u Domovinskom ratu 1991. jedan je od najvažnijih događaja u novijoj hrvatskoj povijesti. Ratna drama o stradanjima stanovnika Vukovara u jeku rata i njihovom svjedoku novinaru Siniši Glavaševiću, šesti je film Nacionalnog natjecateljskog programa ovogodišnjeg Festivala igranog filma u Puli. Redatelj i scenarist filma jedan je od najnagrađivanijih hrvatskih sineasta Fadil Hadžić, autor sedamnaest dugometražnih igranih filmova. On se u svom aktualnom uratku vraća u studeni 1991. kada tijekom okupacije Vukovara Jugoslavenska narodna armija uhićuje brojne Hrvate pripremajući se za pokolj branitelja grada na Ovčari. Njezinim je zapovjedicima osobito stalo pronaći i uhititi novinara Hrvatskog radija Sinišu Glavaševića koji je mjesecima izvješćivao hrvatsku i svjetsku

javnost o stradanjima civila u opkoljenom i razrušenom gradu...

U ovoj emotivnoj filmskoj priči koja spaja ljudsku spremnost na žrtvu s jedne i (ne)ljudsku okrutnost s druge strane, lik legendarnog Siniše Glavaševića tumači glumac Saša Anočić. Njemu se ispred kamera u glavnim ulogama pridružuju Hrvoje Barišić i Izudin Bajrović. Fadil Hadžić svojim je književnim i filmskim djelima uvijek znao doprijeti do publike o čemu svjedoče mnogobrojna priznanja koja je dobio tijekom svoje višedesetljetne karijere. Među njegovim nagrađivanim filmovima su prvijenac Abeceda straha iz 1961., zatim Službeni položaj iz 1964. koji je na Festivalu u Puli osvojio Veliku Zlatnu arenu za najbolji film, Lov na jelene iz 1972. te Novinar iz 1979. za koji je dobio Zlatnu arenu

za režiju i nagradu publike Jelen. Kao najviše izvođeni dramski pisac u bivšoj Jugoslaviji napisao je 59 kazališnih komedija od kojih su mnoge postavljene i u inozemstvu. Pokrenuo je tri kazališta: Komedija, Jazavac (danas: Kerempuh) i Vidra. Danas djeluje kao književnik, akademski slikar i filmski redatelj.

OSOBNA ISKAZNICA FILMA

Hrvatska, 2008., 100', 35 mm; produkcijska kuća: Alka film; producent: Jozo Patljak; režija: Fadil Hadžić; scenarij: Fadil Hadžić; uloge: Hrvoje Barišić, Saša Anočić, Ana Begić, Ankica Dobrić, Izudin Bajrović, Goran Grgić; kamera: Danijel Bakotić; montaža: Dubravko Slunjski; scenografija: Ivo Hajon; kostimografija: Branka Tkalčec; ton: Damir Ključarić, Blaž Andračić; glazba: Mate Matišić.

Projekcije četvrtog dana programa Najbolje od Dana hrvatskog filma

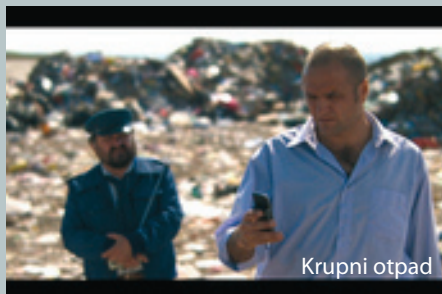
U središtu prevare i zločina

Uz dva nagrađena animirana filma s ovogodišnjih Dana hrvatskog filma Morana Simona Bogojevića Naratha i Ona koja mjeri Veljka Popovića, četvrtak kao posljednji dan posebnog festivalskog programa Najbolje od Dana hrvatskog filma, donosi u Kinu Valli s početkom u 20 sati i dva nagrađena igrana filma.

To su Krupni otpad redatelja i scenarista Igora Mirkovića koji je na Danima dobio nagradu Oktavijan Hrvatskog društva filmskih kritičara za najbolji igrani film i nagradu Ocjenjivačkog suda za najbolji scenarij i – Ma sve će biti u redu čiji je redatelj Goran Dević osvojio nagradu Ocjenjivačkog suda za najbolju režiju. Mirkovićev film govori o energičnom poslovnom čovjeku koji je nenadano upao u nevolju: i supruga i ljubavnica su u isti trenutak prozele njegove pažljivo konstruirane laži. Zapravo, bio je to jedan od onih dana kada apsolutno sve krene krivo. Film je priča u kojoj se ljudi ne susreću niti razgovaraju, a nagomilane probleme pokušavaju riješiti sms porukama. U filmu glume Elvis Bošnjak, Veronika

Seferović, Marija Kohn i Lucija Šerbedžija Devičev je pak film priča o dva prijatelja koji odlaze na put. Dva prijatelja postat će dva suučesnika u zločinu... U glavnim su ulogama Krešimir Mikić i Rakan Rushaidat.

Igor Mirković je televizijski novinar i dokumentarist iz Zagreba. Od 1989. do 2001. radi kao novinar i urednik, autor brojnih dokumentarnih emisija i političkih magazina, uglavnom za Hrvatsku televiziju. Od 1998. režira dokumentarne filmove.

Krupni otpad

Njegovi filmovi Novo, novo vrijeme (redateljska suradnja s Rajkom Grlićem) i Sretno dijete prikazani su u redovitoj kino-distribuciji i među najgledanijim su hrvatskim filmovima posljednjih godina. Goran Dević snimio je dva dokumentarna filma Uvozne rane i Nema ti šta reć' iljepo, a Ma sve će biti u redu njegov je prvi igrani film. Njegovi su dokumentarni filmovi prikazani na nizu međunarodnih festivala gdje su osvajali i nagrade.

Ma sve će biti u redu

Tvrtka CS Computer Systems pruža kompletnu uslugu pri uvođenju audio i video sustava, što uključuje: planiranje, implementaciju, održavanje i nadogradnju audio i video sustava, tehničke savjete i podršku pri radu s opremom te podršku ovlaštenog servisera opreme.

Ekskluzivni smo zastupnik Avida i ovlašteni distributer Panasonic broadcast i professional linija proizvoda. Naša filozofija je da nastojimo objediniti sve sustave u našoj ponudi, kako bi korisniku omogućili bezbrižan rad i interoperabilnost.

Panasonic Avid

integrirane informacijske tehnologije

CS Computer Systems d.o.o. | Prečko 1a | HR-10110 Zagreb | T. +385 1 3855 855 | F. +385 1 3882 555 | W. www.cs.hr | E. info@cs.hr

Paprenjak

PAPRENJAK d.o.o. Savica Šanci 115, Zagreb

T. 01/2406 300, 2406 311

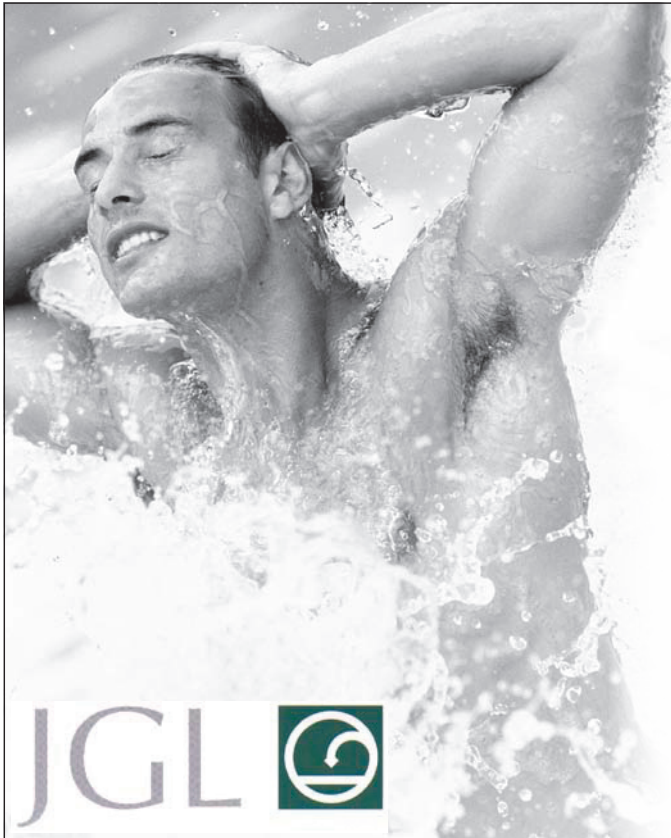
E. paprenjak@paprenjak.hr

www.paprenjak.hr

proud sponsor of Pula Film Festival

Adrience™

SEAPOWER HYDRATING
D-STRESS CREAM

More razumije mušku kožu

www.adrience.com

FedEx® Express

TURISTIČKA ZAJEDNICA GRADA PULA
ENTE COMUNALE PER IL TURISMO PULA
TOURISMUSVERBAND PULA
TOURISM OFFICE PULA

kompas.hr

Live your lifestyle !

kompas.hr | Zagreb 01/4811 536 | Split 021/ 323 300 | Osijek 031/212 077 | Čakovec 040/313 333 | kompas@kompas.hr

KOMPAS ZAGREB D.D. TURISTIČKA AGENCIJA | WWW.KOMPAS.HR | ID KOD HR-AB-01-080158822

www.tportal.hr

VJESNIK

NOVI EKSKLUZIVNI PROIZVOD ZA HEDONISTE RICH® PROSECCO

Uživajte u neopisivom RICH® osjetu: Pjenušav, Voćan, Svjež, Ledeno hladan
Savršeno piće za početak noći ili kao posebna nagrada za kraj dana.

Uživajte u piću RICH® Prosecco i koktelima RICH® Passion (s okusom plodova passion
fruita) i RICH® Royal (s okusom jagode i crnog ribizla).

Ekskluzivni distributer za Hrvatsku:

HEDON VITA D.O.O.
Varaždinski ovojak 6
Šubičeva 55
tel: 01 464 11 52
01 204 94 64
fax: 01 464 11 53
GSM: 099 300 19 17
e-mail: hedon.vita@zg.t-com.hr

RICH®

PROSECCO

TV NOVA

Ocjene filmova u dosadašnjem programu gledatelja i filmofila

Nacionalni natjecateljski program

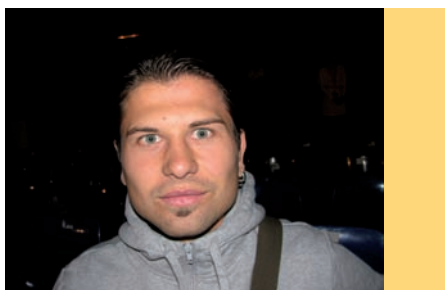
Od ukupno sedam hrvatskih filmova iz ovogodišnja Nacionalnog natjecateljskog programa pred gledatelje su u Areni stigla četiri. U utorak je navečer prikazan i četvrti hrvatski film u konkurenciji za Zlatne arene Iza stakla redatelja Zrinka Ogreste s Jadrankom Đokić, Leonom Lučevom i Dariom Lorenci u glavnim ulogama. Kakve su ocjene gledatelja?

Gledatelji o filmu Iza stakla

Pasionarija Anić (60)

Mislim da je cijela priča ipak previše rastegnuta s obzirom na sadržaj. Neovisno o tomu, film je dobar. Kraj nije izrečen, ali valjda je to tako trebalo biti. Sve u svemu, sasvim solidna izvedba.

Kristijan Lovrinović (28)

Baš dobar film. Zaista je super! Nema neka posebna scena koju sam zapamtio, ali s obzirom da više pratim strane filmove, ovaj me ugodno iznenadio. Nisam znao da i hrvatski film može obraditi ovakvu temu, odnosno, bilo koju temu koja nije ratna. Baš mi je drago zbog toga.

Utrka za nagradu publike Zlatna vrata Pule

Ocjena gledatelja za film Iza stakla: 3,85

Trenutačni poredak filmova:

4,66 – Nije kraj
3,91 – Kino Lika
3,85 – Iza stakla
3,37 – Buick Riviera

Danijela Mijević – Trivanović (26)

Film je O.K., stvarno nije loš, ali očekivala sam nešto više. Tema je originalna, ali rastegnuta. Pomalo sam razočarana jer nisam baš shvatila kraj. Nekako je sve ostalo nedorečeno, i to mi se nije sviđjelo.

Robert Benjarec (48)

Film je bez završetka, to moram naglasiti. Nije mi se sviđjelo što su neke stvari ostale nedorečene. Inače, film je veoma dobar. Izvrsno odabrana tema, ali malo je previše rastegnuta.

Međunarodni natjecateljski program Europolis-Meridijani

O filmu Vjeruj u ljubav

Kineski film Vjeruj u ljubav priča nam priču o dvoje razvedenih roditelja, njihovom djetetu koje je oboljelo od leukemije te o njihovim sadašnjim brakovima. Pošto kćerki kemoterapija ne pomaže, a niti jedno od roditelja nije pravi davatelj koštane srži, majka odluči začeti novo dijete s bivšim mužem i time spasiti svoju kćer. Radnja se još više zakomplicira kada umjetna oplodnja ne pomogne. Interesantno je pratiti kako se s tim nose njihovi supružnici koji su po mom mišljenju nositelji ovog filma. Njihova ljubav predstavlja naslov samog filma. Film je vrlo zanimljiv, međutim druga je polovica malo predugačka. Glumci i scenarij su odlični. Bilo bi interesantno vidjeti još pokoji kineski film. Svakako uz britanski film Happy-Go-Lucky ovo je jedan od najboljih filmova do sada prikazanih u Kinu Valli.

Goran Ribarić, član Ocjenjivačkog suda mladih filmofila:

Male filmske princeze i prinčevi

Od ove godine novi festivalski program Pulica i svog je trećeg dana pripremio film koji je u potpunosti zaokupio pažnju malih gledatelja u Gradskoj knjižnici i čitaonici Pula u kojoj se program održava. To je u srijedu bio srbijanski film *Princ od papira* redatelja Marka Kostića. Nakon projekcije i ujedno hrvatske premijere filma kao iznenađenje pojavila se i glavna glumica u njemu desetogodišnja Milica Spasojević. Nju su predstavili njezini roditelji, producent filma Miloš Spasojević i scenaristica Vladislava Vojnović. Nakon što se Milica fotografirala sa svojim novim obožavateljima, dala je i svoj prvi intervju u Hrvatskoj.

Milica Spasojević, glavna glumica u filmu *Princ od Papira*

Kako je teklo snimanje *Princa od papira*?

Uživala sam dok sam snimala s kolegama. Strašno sam se zabavljala, bilo je to jedno prekrasno iskustvo. S kolegom Stefanom Lazarevićem je bilo najljepše, najzabavnije raditi. I sada nakon što je snimanje završeno još je ljepše kada vidim kako su dobro primili moj film.

Koju bi anegdotu sa snimanja izdvojila?

Puno je toga bilo smiješno i veselo. Recimo, scena s mačkom, onda kada me treskaju, ma sve je bilo zabavno, kažem, cijelo snimanje.

Planiraš li i dalje glumiti? Spremaš li neki novi film?

Želim i dalje glumiti, naravno. Kada odrastem, voljela bih se i dalje baviti glumom ili možda životinjama koje su moja velika ljubav. Moja mama je scenaristica filma *Drugi krug* koji je sada u pripremi, i tamo ću također glumiti u glavnoj ulozi. Film je poseban jer nije samo na srpskom, nego i na engleskom jeziku, kako bi nas djeca diljem Europe, na drugim festivalima mogla bolje razumjeti. Neće mi biti problem glumiti, jer se jako dobro snalazim s engleskim.

Djeca o filmu *Princ od papira*

EMA ROGINIĆ (13)

Film je bio baš dobar, glavna glumica mi se jako sviđela, super je odradila svoju ulogu.

KARLO PAVIČIĆ – RAVLIĆ (12)

Odličan je film, sve mi se sviđelo. Sretan sam jer sam vidio glumicu, bila je super. Još ću se vraćati na Pulicu!

TAN ROVIS (8)

Sretan sam što sam bio ovdje i što sam upoznao glavnu glumicu. Film je bio baš lijep i super je što sam ga gledao. Opet ću doći.

Pulica u četvrtak prikazuje jedan od najpopularnijih hrvatskih animiranih filmova svih vremena Čudesnu šumu redatelja Milana Blažekovića

Čudesna šuma

U Gradskoj knjižnici i čitaonici Pula u četvrtak 24. srpnja s početkom u 10.00 sati, Pulica predstavlja i četvrti film ovogodišnjeg programa. To je hrvatski dugometražni animirani film *Čudesna šuma*. Film je 1986. režirao Milan Blažeković koji je 1989. realizirao i njegov nastavak *Čarobnjakov šešir*. Film prati slikara Paletu koji zaspi ispod čarobnog

hrasta. Kada se probudi dozna da mu je hrast dao moć sporazumijevanja sa životinjama te da stvara čarolije svojim kistom. Ubrzo upozna neke od stanovnika šume kao što su dabar Oštrozub, medvjed Mate, lisica Lili i ježevi Do, Re i Mi. U međuvremenu, zlog Kaktus Cara koji vlada šumom brine slikarev dolazak jer će prema proročanstvu čovjek dokrajčiti vlast kaktusa... Glasove likovima u filmu posuđuju glumci Josip Marotti, Ljubo Kapor i Ivo Rogulja

Igor Galo - dobitnik Nagrade Marijan Rotar 2008.

Razgovor s laureatom

Na svoj sam način ostvario američki

Glumac Igor Galo, ovogodišnji dobitnik nagrade Marijan Rotar, predstavio je za konferenciji za novinare u srijedu u Circolu insert iz svog filma posvećenog 55. jubileju Festivala igranog filma u Puli. Tom su prigodom evocirani i naglasci iz njegove bogate filmske karijere koju sada nastavlja i kao dokumentarist. Usto, izložke iz njegove zbirke posvećene Festivalu moguće je razgledati u atriju Kina Valli. Igor Galo doista spaja Pulu i film na najbolji mogući način.

Kako se osjećate kao dobitnik ovogodišnje nagrade Marijan Rotar?

U životu nisam dobivao puno nagrada, sada vidim da je to imalo i svoj razlog. Onaj koji pogodi cilj, sve ostalo promaši, čuo sam jednom. Mislim da se upravo to meni dogodilo. Nagrada ima veliku važnost za mene, jer sam poznavao Marijana Rotara. Imao sam tu sreću snimati njegove izjave u vezi Festivala, na svoj način sam ga pratio u svemu što se filma tiče. Pohranio sam to negdje u sebi kao zaista vrijednu uspomenu. On je bio zaljubljenik u Festival, bio je vezan za sve što se tiče organizacije, uvijek je davao tu svoju dodatnu energiju koja je uvelike pridonijela uspjehnosti same manifestacije. Imao sam veliku čast poznavati ga, a još veću dobiti nagradu koja nosi njegovo ime. Nagrada mi je omogućila da kažem nešto i o filmu i o njemu.

Kada ste prvi put ostvarili svoj kontakt sa sedmom umjetnošću?

Bilo je to kada sam statirao u filmu Fadila Hadžića, davne 1968. godine u filmu Tri sata za ljubav. Nakon toga sam glumio u filmu Imam dvije mame i dva tate u režiji Kreše Golika, a treći je bio također film u režiji Fadila i zvao se Divlji anđeli. Moglo bi se reći da se meni na neki poseban način ostvarilo ono što zovemo američkim snom.

Koja vam je najdraža uspomena na vašu karijeru?

Sve što je vezano za moje kolege i rad na filmu. Poseban je to osjećaj. Sve me to čini tako zadovoljnim. Ja sam, recimo, do svoje dvadeset i pete godine života imao glavne uloge u čak deset filmova, a većina mojih mlađih kolega do svoje četrdesete ne odigraju važnu ulogu. Mislim da sam imao veliku sreću što sam igrao glavne uloge u hrvatskim filmovima jer je to sada stvarno rijetkost.

razgovarala Nicole Vojak

Kako spojiti Pulu i film?

Sad već tradicionalno na Festivalu igranog filma u Puli dodjeljuje se nagrada Marijan Rotar pojedincima i institucijama koji su podjednako svojim idejama i djelima spojili Pulu i film. Nagrada nosi ime u čast osnivača i idejnog tvorca Pulskog filmskog festivala Marijana Rotara, autora jedinstvene umjetničko-organizacijske formule koja traje do danas. Pula se ovom nagradom zahvaljuje i njemu i svima koji su slijedili njegovu viziju stvarajući desetljećima ovu manifestaciju.

Slaveći 40 godina svoje filmske karijere upravo 2008., Igor Galo jedan je od umjetnika koji su od najranije mladosti vezani uz sedmu umjetnost i Pulski filmski festival. Zaljubljenik u pokretne slike svestranog rada ispred i iza kamera, Igor Galo svojim je dugogodišnjim profesionalnim zalaganjem na najbolji način povezoao grad Pulu i

filmskostvaralaštvo. Puljanin i vjerni pratitelj Festivala od njegovih početaka, proslavio se već svojom prvom, i to glavnom ulogom. Riječ je o filmu Imam dvije mame i dva tate redatelja Kreše Golika iz 1968. u kojem je glumio s nepunih dvadeset godina. Od tada je nastupio u više od šezdeset filmskih i televizijskih projekata u zemlji i inozemstvu, surađujući i s cijenjenim svjetskim filmašima kao što je američki redatelj Sam Packinpah. Glumio je i u kazalištu, a 1985. debitirao je kao redatelj kratkometražnim filmom Navijač snimljenim u Puli. Godine 1988. osnovao je filmsku radnu zajednicu Histria film realiziravši mnogobrojne dokumentarne, televizijske i glazbene spotove te namjenske filmove. Među ostalim, odigrao je glavnu ulogu i u filmu Zlatne

godine redatelja Davora Žmegača iz 1992., jednom od prvih filmova snimljenih u Hrvatskoj nakon osamostaljenja 1991.

Vlasnik je bogata festivalskog arhivskog materijala kojeg će dijelom ustupiti Festivalu igranog filma u Pulu, a autor je i filma o 55. godina Festivala.

Razgovor sa španjolskom glumicom Rosanom Pastor, jednom od članica glumačke ekipe filma Tri priče o nespavanju redatelja Tomislava Radića

Svaka riječ na španjolskom bremenita je značenjem

razgovarao Goran Ivanišević

Ugledna španjolska glumica Rosana Pastor doputovala je u Pulu kako bi nazočila premijeri filma Tri priče o nespavanju redatelja Tomislava Radića, jednog od sedam filmova u ovogodišnjem Nacionalnom natjecateljskom programu. Rosana Pastor u njemu interpretira ženu čiji je brak – i emocionalno i seksualno – ušao u slijepu ulicu. Partner joj je u filmu Dario Marković.

Što vas je potaknulo da prihvatite ulogu u filmu Tri priče o nespavanju?

Ono što mi se od samog početka sviđalo jest kontakt koji sam uspostavila s redateljem Tomislavom Radićem. To je bio prvi u nizu razloga zbog kojih sam prihvatila ulogu u ovom filmu. Kada sam dobila scenarij, on je bio vrlo sažet i na neki mu je način nedostajalo dijaloga što sam vidjela otvoreni prostor na kojem ću moći slobodno izgraditi svoj lik. Tijekom priprema dosta smo telefonski razgovarali o liku i mojoj ulozi no pravi je posao započeo kada sam došla u Zagreb na snimanje. Dario Marković, Tomislav Radić i ja intenzivno smo razgovarali o filmu, iskušavali različite situacije improvizirajući i sviđalo mi se kako smo zajednički razvili priču.

Zajednički jezik na setu bio je engleski.

Razgovor na setu tekao je na engleskom, a jezik u filmu je španjolski. To je dovodilo do neobičnih situacija. Primjerice tijekom razgovora predložila bih nešto, Žiro (op.a. redatelj) je to prihvatio i onda sam taj prijedlog trebala prevesti na španjolski kako bih ga mogla odigrati. Na kraju se ispostavilo da bi mi to bilo jako teško budući da je za mene, kao i za svakog izvornog govornika njegov jezik, svaka riječ u španjolskom bremenita značenjem i asocijacijama.

Koliko je dugo trajalo samo snimanje filma?

Ne više od desetak dana zbog čega je rad bio vrlo intenzivan. Danju bismo razgovarali o filmu i razvijali scenarij, a snimali smo u popodnevним i večernjim satima.

Koliko vam je blizak lik koji tumačite i koje su vam karakterne crte zajedničke?

Dio koji mi je najbliži jest način na koji se žena suočava sa situacijom, ponekad s bijesom, ponekad zbog nemogućnosti da shvati zašto se našla u toj situaciji, no ono u čemu smo potpuno različite je to da ja ne bih nikada mogla biti u takvoj situaciji u kojoj je ona toliko dugo.

Snimili ste veći broj koprodukcijских filmova. Možete li usporediti svoja iskustva u radu na njima s iskustvom u radu na Tri priče o nespavanju.

Bez obzira u kojem kutku svijeta radili nema većih razlika u radu. Ono što čini razliku jesu ljudi s kojima radiš, a to je ono što je važno. Važne su emocije i način na koje su one pretočene u riječi i sliku. Razlike mogu dolaziti zbog budžeta filma, iz iskustva mogu reći da je velika vjerojatnost naći velik broj kreativnih ljudi na mjestima na kojima novac nije na prvom mjestu. Radila sam diljem svijeta i dobro znam da veći budžet čini neke stvari jednostavnijima i lakšima no ne može nadoknaditi manjak kreativnosti i strast ekipe koja film stvara. Novac se može dijelom nadomjestiti kreativnošću, maštovitošću i strašću ali obrnuti proces nije moguć. Energiju svih uključenih u proces stvaranja filma treba znati kanalizirati u pravom smjeru i onda konačni rezultat nije upitan. To se Tomislav Radić uspio u Tri priče o nespavanju.

Od Ivane Lude do priče o nespavanju

Rosana Pastor rođena je 1960. u Alborayi u Španjolskoj. Glumila je u više od pedeset filmova nastalih u španjolskoj produkciji, ali i u mnogim koprodukcijama snimljenim diljem svijeta. te istodobno u kazalištu ostvarivši zapažene uloge u Euripidovim Trojankama i Sofoklovoj Antigoni. Najistaknutije filmske uloge odigrala je u povijesnoj drami Ivana Luda iz 2001. te u političko-povijesnoj drami Zemlja i sloboda iz 1995. za koju je nagrađena španjolskom nacionalnom nagradom Goya za najbolju novu glumicu. Nastup u filmu Tri priče o nespavanju prva joj je uloga na hrvatskom filmu.

Međunarodni natjecateljski program Europolis – Meridijani u četvrtak

Češki humor i belgijska akcija

Kako što bolje iskoristiti umirovljeničke dane? Uživanjem u višku slobodnog vremena ili nekako drukčije? Odgovor na to pitanje daje češka komedija Prazne boce koja se nakon pretpremijerne projekcije povodom svečanog otvorenja Kina Valli ponovno prikazuje u istom prostoru u četvrtak s početkom u 16.00 sati u sklopu Međunarodnog natjecateljskog programa Europolis – Meridijani. Film je postigao veliki uspjeh u češkim kinima, a djelo je redatelja Jana Sveráka, autora Oscarom nagrađenog filma Kolja, čiji je otac Zdenek Sverák napisao scenarij i odglumio središnjeg junaka. Nakon češkog humora u kinu Valli s početkom u 18.00 sati slijedi belgijska akcijska povijesna drama Kradljivci konja u režiji Miche Walda. Glavni glumac u filmu Adrien Jolivet gost je ovogodišnjeg Festivala.

Prazne boce

Crnohumorna komedija u režiji Jana Sveráka o ljubavi, planiranju, preljubu i nemirenju s umirovljenjem... U glavnim su ulogama Zdenek Sverák, Tatiana Vilhelmová i Daniela Kolárová

Češka, 2007., 100 min / 1h40, 35 mm; produkcijske kuće: Biograf Jan Sverák, Portobello Pictures, Phoenix Film Investments; producenti: Jan Sverák, Eric Abraham; režija: Jan Sverák; scenarij: Zdenek Sverák; uloge: Zdenek Sverák, Tatiana Vilhelmová, Daniela Kolárová, Pavel Landovský, Miroslav Táborský, Jan Budar, Jiří Macháček

O FILMU: Nastavljajući dugogodišnju uspješnu suradnju sa svojim ocem, glumcem i scenaristom Zdenekom Sverákom, redatelj Jan Sverák (Obecná škola, Kolja) još jednom duhovito opisuje obiteljske zgrade i nezgode. Ovaj je put njihov protagonist upravo umirovljeni nastavnik Josef (Zdenek Sverák) koji se teško miri s novonastalom situacijom. Sa suprugom se malo svađa, malo miri te mu se jedini izlaz čini u pronalazhenju novog posla. No, to neće ići nimalo glatko sve dok ga ne prime u jednom samoposluživanju čiji su radnici također nemirnog duha kao Josef. I dok novopečeni umirovljenik započinje novu karijeru, njegova se kći oporavlja od razvoda pri čemu joj otac nastoji pronaći odgovarajućeg partnera...

Film je dobio nagradu publike na Međunarodnom filmskom festivalu u Karlovym Varyma 2007.

Kradljivci konja

Pustolovna drama u režiji Miche Walda o mladiću koji u vrijeme Kozaka želi osvetiti smrt svoga okrutno ubijenog brata... U glavnim su ulogama Adrien Jolivet, Grégoire Colin i François-René Dupont

Belgija / Kanada / Francuska, 2008., 85 min / 1h25, 35 mm; produkcijske kuće: Versus Production, RTBF, Inver Invest, Rezo Film, Forum Film; producenti: Jacques-Henri Bronckart, Olivier Bronckart; režija: Micha Wald; scenarij: Micha Wald; uloge: Adrien Jolivet, Grégoire Colin, François-René Dupont, Grégoire Leprince-Ringuet, Corentin Lobet, Igor Skreblin, Mylène Saint-Sauveur

O FILMU: Bratsko zajedništvo, gubitak najmilijih i želja za osvetom, u središtu su debitantskog dugometražnog igranog filma mladog belgijskog redatelja Miche Walda strukturiranog u tri dijela. Vraćajući se u 19. stoljeće, Wald opisuje život mladih Kozaka koji bježeći od siromaštva stupaju u vojsku. To su braća Jakub (Adrien Jolivet) i Vladimir (Grégoire Leprince-Ringuet) čije se sudbine prepletu s drugom dvojicom braće, kradljivcima konja Eliasom (François-René Dupont) i Romanom (Grégoire Colin). Našavši se na različitim stranama, okrutni Roman ubije Vladimira i tako izazove Jakubov gnjev koji se zavjetuje na osvetu. U sredini koja ne poznaje milost i praštanje, mržnja i nasilje mogu dovesti samo do nove obiteljske tragedije... Debitiravši kratkometražnim filmom La Nuit, tous les chats

sont gris iz 1999., Micha Wald nametnuo se kao jedan od najperspektivnijih mladih belgijskih filmaša. Ovo mu je dugometražni prvijenac.

PoPularni program u četvrtak predstavlja raskošno produciranu romantičnu dramu oskarovca Richarda Attenborougha

Ljubav, rat i – prsten

Peti film ovogodišnjeg PoPularnog programa Povratak prstena nije, kako bi se moglo zaključiti prema naslovu, ekranizacija dosad nepoznatog dijela Gospodara prstenova nego romantična drama o potrazi za vlasnikom prstena koji je 1944. kao pilot stradao u Sjevernoj Irskoj... Poznatu glumačku ekipu Shirley MacLaine, Christopher Plummer, Mischa Barton i Neve Campbell

Povratak prstena

Velika Britanija / Kanada / SAD, 2007., 118 min / 1h58, 35 mm; produkcijske kuće: Closing the Ring Productions, Prospero Pictures, Scion Films; producenti: Richard Attenborough, Jo Gilbert, Martin F.Katz; režija: Richard Attenborough; scenarij: Peter Woodward; uloge: Shirley MacLaine,

Christopher Plummer, Mischa Barton, Neve Campbell, Stephen Amell, Pete Postlethwaite, Brenda Fricker, David Alpay, Gregory Smith, Martin McCann

SADRŽAJ: Ljubav i rat spojili su se u još jednoj epskoj romantičnoj drami čiji je redatelj, oskarovac Richard Attenborough (Ghandi, Chaplin) pravi majstor kada je riječ o ekranizacijama povijesnih priča. U središtu je zbivanja mlada Amerikanka Ethel (Mischa Barton) koja uoči napada na Pearl Harbor 1941. osvoji srca trojice prijatelja. Zavaljevši jednoga od njih – Teddyja (Stephen Amell), Ethel mu se zavjetuje na vječnu ljubav i s njim tajno vjenča. No, mladić će kao zrakoplovac 1944. poginuti u Sjevernoj Irskoj. Poštujući obećanje dato Teddyju, njegov će se najbolji prijatelj Chuck (David Alpay) pobrinuti za Ethel, dok će pola stoljeća kasnije Teddyjev vjenčani prsten pronađen na mjestu tragedije zakomplicirati odnos Ethel (Shirley

MacLaine) i njezine kćeri Marie (Neve Campbell)... Richard Attenborough u svom je novom filmu povezoao nekoliko zvjezdanih glumačkih naraštaja. Od oskarovke Shirley MacLaine (Apartman, Vrijeme nježnosti) do junakinje serijala Vrisak Neve Campbell. Od Christophera Plummera (Probudena savjest, Genijalni um) do zvijezde TV serije O.C. Mische Barton.

Pula OBJEKTIVno

Glumica Jadranka Đokić nakon premijere filma Iza stakla. Sad se sve vidi...

Stigli Adrien Jolivet i Stéphanie Crayencour

U Pulu su nakon premijera svojih filmova na festivalima u Cannesu i Veneciji doputovala dvije mlade zvijezde francuskog filma Adrien Jolivet i Stéphanie Crayencour. U četvrtak, 24. srpnja u 18.00 sati projekciju filma Kradljivci konja u Kinu Valli u sklopu programa Europolis-Meridijani najavit će njegov glavni glumac Adrien Jolivet, a u petak 25. srpnja u istom prostoru projekciju filma Ljubav Astreje i Celadona najavit će glumica Stéphanie Crayencour. Press konferenciju oboje će glumaca održati u petak 25. srpnja u 12.00 sati u Circolo.

Redatelj Zrinko Ogresta:
Dobro da smo izbjegli kišu u Areni!

Vremenska prognoza

za Pulu za četvrtak 24. srpnja 2008.

Sunčano uz mogućnost lokalnog pljuska. Najniža dnevna temperatura 24, a najviša 28 stupnjeva. Vjetar slab do umjeren sjeverni i sjeverozapadni.

U slučaju kiše

U slučaju prekida filma iz Nacionalnog programa u Areni zbog kiše, projekcija za sve akreditirane će se nastaviti sat vremena kasnije u velikoj dvorani Istarskog narodnog kazališta. Ostali će moći film pogledati narednog dana s početkom u 17.00 sati u Istarskom narodnom kazalištu, dok će u 19.00 biti prikazan film iz Popularnog programa. U slučaju prekida filma iz PoPularnog programa u Areni zbog kiše, projekcija će se za sve gledatelje ponoviti naredni dan u 19,00 sati u INK.

Danas na Festivalu

Četvrtak, 24. srpnja

10.00 Gradska knjižnica Pula
Pulica
film Čudesna šuma

10.00 Kino Valli
Nacionalni natjecateljski program
film Zapamtite Vukovar, press projekcija

10.00 Circolo Festivali klub
Prezentacija: I&I (zastupnik za Fuji Film)

12.00 Circolo
Press konferencija ekipe filma
Zapamtite Vukovar

16.00 Kino Valli
Europolis – Meridijani
film Prazne boce

17.00 Circolo
Pulska filmska tvornica
Predavanje Krste Papića

18.00 Kino Valli
Europolis – Meridijani
film Kradljivci konja

20.00 Kino Valli
Najbolje od Dana hrvatskog filma
filmovi Krupni otpad,
Ma sve će biti u redu,
Ona koja mjeri, Morana

20.45 Arena – VIP prostor
Domjenak – Colosseum

21.30 Portarata
Ukratko na Portarati
Filmovi Fredericka Backa

21.30 Arena
Nacionalni natjecateljski program
film Zapamtite Vukovar

23.30 Arena
PoPularni program
film Povratak prstena

23.30 Circolo
Demian party

ZABAVA I FILM

23.30 Circolo terasa
koncert
Prijatelji